

מכתב

(ספר אפי הנחל א' - מכתב ע')

ב"ה י' תמוז תשכ"ג.

לכבוד מחמד עיני, אשר לטש שכלו וחכמתו להכיר ולהשיג האמת האמתית הזך הצח והמצפחצח, ומוסר עצמו למייתה על האהבה וההתקשרות להצדיק האמת, שממרק ומצפחצח העיניים לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה והחשך של המינות ואמונות כזביות שמסמאים העיניים של ישראל מלראות אור הצדיק שמגלה ומודיע אור ידיעת אלקות ומלכותו לכל בני העולם, אפילו להרחוקים והעכו"ם, שכלם ידעו שיש אלקים שליט ומושל ויתגיירו וישבו אליו יתברך. ה' יאריך ימיו על ממלכתו, באפן שיתגדל על-ידו כבוד ה' יתברך.

עכשיו, בגדל עצם החשך אשר בדורותינו אלו האחרונים בסוף הגלות, אין לנו שום תקנה ושום תקוה בשום פנים, רק על-ידי התקשרות והתדבקות בהצדיק המנהיג האמת, החכם האמת מושיען של ישראל לדור דור לנצח, ושהוא עיקר חיותנו ותקוננו וקיומנו והחיות ושרש כל הבריאה. אבל לצמת זה השקר מתגבר ומחשיך כל-כך, עד שאין רואים האמת כלל, כאילו לא היה בעולם. אך בוודאי הצדיק הבעל כח גדול יגמר את שלו, כי לא ישקט האיש עד אשר כלה הדבר אשר דבר לגאלינו ולרפאינו מתחלואינו העצומים.

אחי, לבי ובשרי, הרניי כותב בלב מלא דמעות מתוך רב שמחה שאין לה קץ על הנסים והחסדים הנפלאים, ועל הסבובים הנוראים שסיבב עמנו בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, שהאיר עינינו ופתח לבנו להשתוקק ולכסף ולהתגעגע לדבק עצמנו בהצדיק החכם האמת, שיש לו כח להרים ולהגביה אותנו מעמק ירידתנו מכל מקום שאנו שם, ולהפך כל מיני ירידות לתכלית העליה. עדיין אין אנו רואים עד היכן מגיע החסד הנפלא הזה. בוודאי ראוי לך שתתגבר בכל כחך בכל העסקים וטרדות רבות שיש לך עכשיו, לחטף ולגול לעצמך איזה שעה בכל יום לעיין בדברי הצדיק, ותשים לבך ועיניך היטב להבין נפלאות אורם הצח והנפלא, ועצם העמקות והמתיקות שנעלם ונסתר בהם, כי זה העיקר - לזכות להרגיש המתיקות והנעימות שיש בהם, ועל-ידי זה יכול לראות נפלאות. וזה זוכין על-ידי תקון הכבוד, שלא יקבל שום כבוד להנאת עצמו, חס ושלוש, רק כל הכבוד והמלכות שיש לו יעלה להמלך שהכבוד שלו, בבחינת "והיתה להשם המלוכה".

על-ידי שמרשים מתיקות דברי הצדיק, נצולין מלהיות אלמן. מי שחננו ה' להבין ולהשיג איזה דבר אמת - הישר מחייב שיגלה ויכניס זאת ההבנה לעם סגלה ויטיב מטובו לאחרים.

צריך לסלק הדעת לגמרי ולהוריד עצמו לבחינת אמונה, שהיא בחינת ארץ ישראל, ועל-ידי זה זוכים לדעת גבוה מאד. ועיקר האמונה האמתית הוא שה' יתברך מקבל תענוג ושעשועים מבני-אדם התחתונים דייקא, אפילו מהרחוקים והנמוכים ביותר. ולזכות לזה בשלמות הוא רק על-ידי הצדיק הגדול שזכה לענוה של משה, ומגודל ענוותנותו הוא מוריד את עצמו לכל אדם שבעולם, אפילו אם עבר כל עברות שבתורה אלפים ורבות פעמים אין מספר, ומעלה ומקשר כלם לה' יתברך.

המעתיק המתפלל על שלומו וישועתו בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודעסר

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - שבת, יא-יב)

שבת הוא בחינת עולם הבא, בחינת אמת. ועל-ידי-זה נמשך מפלה לרשעים, ונתגלה ג'לת הצדיקים והכשרים האמתיים. ועל-ידי-זה חוזרים ושבים הכל אל השם יתברך לקרא כלם בשם השם, ועל-ידי-זה נשלם הדבור דקדשה, ועל-ידי-זה התפלה בשלמות (לקוטי מוה"ר"ן א', סימן סו).

על-ידי קדשת שבת זוכין לענוה באמת, דהיינו לראות שפלותו, ולהכיר חשיבות ישראל, ולמסור נפשו בעדם כמו משה רבנו, עליו השלום (שם, סימן עט).

... ותעלני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מששת ימי החל לקדשת שבת-קדש. ותזכני לקבל שבת-קדש בשמחה גדולה ובחזרה רבה ועצומה ובכל מיני כבוד וענג שבת וקדשה וטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת. ואזכה להכלל בקדשת שבת תמיד לעולם ועד, ולהמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל. ואזכה לתשובה של שבת-קדש, ולנוח מעתה

מכל ענייני חל, ולהפך פני לגמרי מתאוות עולם הזה והבליו, ולקבוע עצמי באמת בתוך הקדשה, במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלוה השקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, ולא יהיה ברוחי רמיה כלל ולא אשוב עוד לכסלה לעולם:

רבונו של עולם, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמות בחיי, חס ושלוש, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת-קדש. ואזכה לקבוע עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות גדול ולהכלל תמיד גם בששת ימי המעשה בקדשת שבת-קדש. ואזכה על-ידי קדשת שבת-קדש לראות שפלותי באמת, ותזכני לענוה אמתית, ואהיה שפל בעיני למטה ממדרגתי השפלה מאד, ועל כל פנים לא אצא ממקומי ולא אטעה חס ושלוש בעצמי. ואהיה מכיר את מקומי השפל ונמוך מאד, בלי שיעור וערך ומספר, ולא יהיה בלבי גאוה טמונה חס ושלוש, ותצילני מגאות וגבהות ומגוסות הרוח תמיד.

אבי שבשמים, זכני לעין של שבת, עד שאזכה לראות שפלותי באמת תמיד, כי אתה יודע עצם שפלותי בלי שיעור, ואף-על-פי-כן מבלבלים דעתי מיד בפניות וגאות בלי שיעור, ואיני יודע שום דרך מדרכי הענוה. ה' אלקים, אתה ידעת את לבבי, "אתה ידעת את חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי". החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, והצילני מגאות וגבהות ומרמות רוחא. וזכני לענוה אמתית, עד שאזכה לראות שפלותי, וגדלות וחשיבות ישראל עם קדוש, ולמסר נפשי עבורם תמיד (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה פא):

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... הפתק הוא כולו פלא מה שאי אפשר להשיג, איך הוא היה חי שישים שנה בלי פרסום, ולא היה שום מחשבה שיתפרסם, והוא היה נמצא בעולם שישים שנה בלי שום פעולה, ואיך הוא חי חתיכת ניר שישים שנה? ואני לא ידעתי כמו היום מה שזה, אני רק ידעתי שזה פלא, אבל לא ידעתי מה, לא יודע מה שיש בזה, כל המילים של רבנו הוא למעלה מן הטבע, ה"סיפורי המעשיות", התורות, השיחות וה"חיי מוה"ר"ן", אנחנו צריכים לשמור כל רגע שאנחנו חיים, לשים כל כוחנו ומוחנו ולבנו בה"ליקוטי הלכות", "ליקוטי עצות", ושזה יהיה מונח בכל האיברים, בכל המוח, בלב, בשביל עבודת השם, זה כבוד גדול, בקי ב"ליקוטי מוה"ר"ן", אבל לא בשביל כבוד, רק בשביל לעבוד השם יתברך עם כל דיבור... איך נעשה רבי ישראל (קרדונר)? ואיך נעשה כל אנשי רבנו ואנשי רבי נתן שהיו קדושים כאלו, אנשי אמת כאלו? אם לא ה"ליקוטי תפילות" וה"ליקוטי מוה"ר"ן" והשיחות שהיה לנו מרבי נתן, עוד לא היה בעולם ה"ליקוטי הלכות", לא "ליקוטי עצות" ולא "חיי מוה"ר"ן", אנחנו זוכים, מוכן ב "חיי מוה"ר"ן" ו"עלים לתרופה", ואנחנו יש לנו כבר [כל האוצרות] "עלים לתרופה" ו"חיי מוה"ר"ן" ו"ימי מוה"ר"ן", והיה עוד הרבה כתבים שלא זכינו, היה מעיינות! היה לי "ליקוטי תפילות" מכתב יד של רבי נתן, וגם כן היה לי מרבי נפתלי, "חיי מוה"ר"ן" שיתב רבי נפתלי, סודות נוראות, שלא נתגלה בעולם, ואם היה נמצא עכשיו היינו מדפיסים... טוב, מה שיש לנו! אבל אנחנו צריכים לשמור הזמן מאד, חשוב כל רגע, לא לאבד, לא ילך לאיבוד אף רגע, רק תמיד להיות שקוע במוח והלב בהדיבורים, שאנחנו צריכים להם כמו הנשימה, כל דיבור, אבל אנחנו צריכים להתפלל הרבה, יותר, יותר ויותר, מסירת נפש יותר, ולברוח להשם יתברך ולהתפלל בדמעות, בכל לב, בכל כוח: "רחם עלי, רחם עלי! יש "ליקוטי תפילות" כזה, מה יהיה ממני? מדוע אנחנו רחוקים כל כך, וגם כן אנחנו לא שמרנו את הזמן, לא שומרים התורה, אנחנו רחוקים מרבנו, אנחנו לא מכניסים ללבנו את כל הדיבורים של ה"ליקוטי מוה"ר"ן" וה"ליקוטי הלכות", אם היינו לומדים, היינו צדיקים קדושים והיינו לומדים הרבה גמרא, היינו מבינים, היה מאיר בנו הגמרא, מה שיש בזה, לא כמו של עכשיו, שלא יודעים כלום, לא יודעים גמרא... הם חושבים שהם גאוניים, והם אומרים חס ושלוש על ברסלב...

ברוך השם שאנחנו יושבים בעולם הזה ומדברים דיבורים כאלה, שכל העולם רחוקים מזה לגמרי, אבל יבוא הזמן שכל העולם ידעו מזה, ויסתכלו וידברו מזה, גם הישיבות, ללמוד ספרי רבנו, יהיה ישיבות הרבה, הם ילמדו... לא בשביל כבוד, רק בשביל השם יתברך, כבוד השם, "מי זה מלך הכבוד"... אנחנו לא צריכים להעמיק ולחקור, יש "ליקוטי מוה"ר"ן" ברוך השם אשרינו, יש "ליקוטי תפילות" אשרינו, יש "שיחות הר"ן" ויש "ליקוטי עצות" אשרינו, הכל אשרינו! ברוך השם, לפי מעשינו זה גם כן נסים, נסים גדולים מה שיש לנו בזה...

שבת שלום